

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 3Svk/3/2023
Identifikačné číslo spisu: 2021200294
Dátum vydania rozhodnutia: 26. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2021200294.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): L. G., Q. P. Š. XXX, XXX XX F.É. B., zast.: JUDr. Ľudovít Surma, Pavlice 183, 919 42 Pavlice, proti žalovanému: Krajská prokuratúra Trnava so sídlom Dolné Bašty 1, 917 44 Trnava, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. Kd 282/20/220, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/100/2021-32 zo dňa 26. septembra 2022, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh súdneho konania

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal odstránenia nečinnosti žalovaného tak, že správny súd uloží žalovanému povinnosť nariadiť Okresnej prokuratúre Piešťany, aby prijala voči uzneseniu obecného zastupiteľstva Veľké Kostolany, označenému v zápisnici z obecného zastupiteľstva pod č. 13/2018 zo dňa 31. januára 2018, prostriedok prokurátorského dozoru. Žalobca navrhol, aby správny súd zrušil opatrenie žalovaného - upovedomenie o odložení podnetu zo dňa 8. decembra 2020, vedené pod č. Kd 282/20/220 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uznesením č. k. 43Sa/1/2021-60 zo dňa 9. novembra 2021 bolo vylúčené na samostatné konanie preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného - upovedomenia o odložení podnetu zo dňa 8. decembra 2020 vedenom pod č. Kd 282/20/220.

2. Žalobca vo vzťahu k preskúmanému opatreniu uviedol, že podstatou nečinnosti žalovaného je skutočnosť, že dňa 1. októbra 2020 mu bolo doručené vyrozumienie Okresnej prokuratúry Piešťany, ktorým bol odložený podnet žalobcu, týkajúci sa nezákonných uznesení orgánu územnej samosprávy, bez prijatia prostriedkov prokurátorského dozoru. Následne mu bolo doručené vyrozumienie (upovedomenie) žalovaného, ktorým bol opakovaný podnet žalobcu týkajúci sa preskúmania zákonnosti vybavenia jeho podnetu, ohľadom existencie nezákonných uznesení orgánu územnej samosprávy, odložený ako nedôvodný, bez prijatia opatrení prokurátorského dozoru (vykonania úkonu).

3. Žalobca mal za to, že jeho práva a právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté vydaním opatrenia, alebo nečinnosťou orgánu verejnej správy, keďže prokurátor ako jediný oprávnený subjekt, bez zákonného dôvodu, svojvoľne nevykonal následné opatrenia na odstránenie porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov zo strany orgánu územnej samosprávy, čím porušil legitímne očakávania žalobcu na zákonnom postupe orgánu verejnej moci plynúce z čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, dotkol sa práva žalobcu na rovnaké zaobchádzanie a právom chráneného záujmu obyvateľa obce, na zabezpečení bytových potrieb obyvateľov obce, určených v súlade so všeobecne záväzným nariadením (nemôže sa uchádzať o byt, keďže tento je neoprávnené/protiprávne pridelený inej osobe), resp. práve zúčastňovať sa na samospráve obce.

4. Žalobca považoval postup žalovaného a aj Okresnej prokuratúry za nesprávny a nezákonný, a to najmä z dôvodu neexistencie zákonného dôvodu na (ne)konanie prokuratúry, ktorá svojvoľne nepokračuje v administratívnom konaní, vedúcom k prijatiu prostriedku prokurátorského dozoru, prípadne podaniu správnej žaloby. Vybavenie podnetu je administratívnym konaním, v ktorom rozhoduje prokurátor ako orgán verejnej moci autoritatívne o tom, či sú dané dôvody pre prijatie prostriedkov prokurátorského dozoru a či poskytne ochranu právam podávateľa podnetu. Pokiaľ sú dané dôvody na zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia je prokurátor povinný podať protest alebo upozornenie. Adresát prostriedku prokurátorského dozoru je povinný sa týmto zaoberať a rozhodnúť o ňom s tým, že prokurátor je oprávnený (povinný) splnenie tejto povinnosti vynucovať štátnou mocou (žaloba na nečinnosť), resp. následne podať proti napadnutému uzneseniu správnu žalobu. Administratívnym konaním je v tomto prípade celý postup prokurátora od podania podnetu do podania správnej žaloby, ak existujú porušenia, ktoré môžu (musia) byť odstránené na základe iniciatívy prokurátora (žiadny tretí subjekt nemá takéto oprávnenia).

5. Písomné vyrozumienie o odložení podnetu je teda v danom prípade možné považovať za autoritatívny individuálny správny akt, ktorý je výsledkom administratívneho konania, ktorým prokurátor ako orgán verejnej správy rozhodol, že v komunálnych veciach podávateľovi podnetu (žalobcovi) iná právna ani súdna ochrana neprináleží, a že jeho práva alebo oprávnené záujmy neboli porušené alebo ohrozené prijatým aktom verejnej moci. V prípade podania podnetu na prokuratúru, má podávateľ podnetu právny nárok na to, aby v prípade jeho dôvodnosti bol uplatnený účinný právny prostriedok dozoru prokurátora, chrániaci jeho porušené alebo ohrozené práva alebo oprávnené záujmy, a zároveň má právo na to, aby v prípade odloženia podnetu, boli vo vybavení podnetu uvedené zákonné dôvody jeho odloženia. Ak by súd nemal právomoc preskúmať postup prokurátora, tak by to znamenalo, že ak koná nezákonne prokurátor, tak neexistuje spôsob, ako v rámci vzájomných brzd a protiváh zabezpečiť, aby orgány územnej samosprávy pri výkone verejnej moci postupovali zákonne a ich postupy a rozhodnutia boli preskúmateľné súdnou mocou. Je teda nevyhnutné, aby bola správnosť postupu prokurátora pri vybavovaní podnetov preskúmateľná súdom.

II.

Rozhodnutie správneho súdu

6. Správny súd uznesením č. k. 14S/100/2021-32 zo dňa 26. septembra 2022 podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) správnu žalobu odmietol.

7. Správny súd uviedol, že predmetná vec bola zo strany Okresnej prokuratúry Piešťany vybavená listom č. Pd 63/20/2204-28 tak, že postup obce Veľké Kostoľany pri prevode predmetného majetku obce nebol v súlade s ustanoveniami zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov, preto bolo podané obci Veľké Kostoľany upozornenie prokurátora v zmysle § 28 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“). V ostatnej časti bol podnet odložený bez uplatnenia prostriedkov prokurátorského dozoru, nakoľko nebola zistená nezákonnosť.

8. Správny súd s poukazom na § 3 SSP uviedol, že pri definovaní pojmu opatrenie je podstatné, že má ísť o výsledok administratívneho konania a z hľadiska formy ide o individuálny správny akt, ktorý nie je rozhodnutím. Právne účinky opatrení sa pritom podobajú právnym účinkom rozhodnutí, keď majú za následok vznik určitého právneho stavu alebo jeho deklaráciu. V tomto ohľade správny súd poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 21/08, z ktorého vyplýva, že nie je podstatné ako je príslušný individuálny správny akt formálne označený, ale to, či svojimi účinkami smeruje ku konkrétnym adresátom práva a zakladá im priamo alebo sprostredkované práva

alebo povinnosti. Pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori aj dozorom nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy v rozsahu ustanovenom zákonom. Ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti na odstránenie zistených porušení. Prokuratúra však pri vykonávaní dozoru nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy a v danom prípade aj pri vybavovaní podnetu nevystupuje v postavení orgánu verejnej správy, pretože nemá oprávnenie rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy v zmysle § 2 ods. 2 SSP. Vzhľadom na uvedené jej súd nemôže uložiť povinnosť konať a rozhodnúť (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 3Sžnč/1/2010, sp. zn. 10Sžo/120/2015).

9. V prejednávanej veci mal byť predmetom súdneho prieskumu list žalovaného adresovaný žalobcovi, ktorým žalovaný oznámil žalobcovi jeho podnet odkladá ako nedôvodný. Pri vykonávaní pôsobnosti na vybavenie podnetov podľa piatej časti zákona o prokuratúre prokuratúra nemá povahu orgánu verejnej správ, a preto správneho súdu nepatrí právomoc preskúmať zákonnosť vybavovania podnetov z jej strany. Charakter orgánu verejnej správy nie je daný preto, že pri vybavovaní podnetov nedochádza k rozhodovaniu o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb, právnických osôb, či štátu.

III.

Kasačná sťažnosť

10. Proti uzneseniu správneho súdu podal žalobca (sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil správneho súdu na ďalšie konanie.

11. Sťažovateľ poukázal na uznesenia NS SR sp. zn. 3Sžnč/1/2010 a 10Sžo/120/2015, pričom mal za to, že v dobe rozhodovania súdu v tejto veci už nebol účinný Občiansky súdny poriadok, a preto závery rozhodnutí už nedopadajú na súčasný právny stav a napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Správny súd však neaplikoval § 7 SSP. Podľa súčasného SSP je vymedzenie oblasti správneho súdnictva iné a širšie. Podľa generálnej klauzuly je v správnom súdnictve poskytovaná ochrana tzv. verejným subjektívnym právam, patriacim fyzickým a právnickým osobám a ich verejným právom chráneným subjektívnym záujmom. Prokuratúra síce v danom prípade nerozhodovala o povinnostiach sťažovateľa, ale jej postupom v administratívnom konaní mohli byť priamo dotknuté práva a záujmy sťažovateľa. Otázkou v danej veci teda je, aký právom chránený záujem sťažovateľa bol alebo nebol prípadne mohol byť žalobcom napadnutým opatrením dotknutý. Súd sa touto otázkou nezaoberal a bez riadneho zdôvodnenia dospel k záveru, že žalovaný nemá postavenie orgánu verejnej správy, pričom iný dôvod pre odmietnutie žaloby neuviedol. Právny pojem „právom chránený záujem“ môže plynúť aj z práva a aj z povinnosti iného subjektu chrániť tieto práva. Právom chráneným záujem sťažovateľa vychádza z jeho práva na súdnu ochranu (prístup k súdu) a povinnosti orgánov verejnej správy konať v súlade s Ústavou a právnym poriadkom a povinnosti prokuratúry vykonať opatrenia na odstránenie porušenia zákonnosti (protest, prípadne až správna žaloba).

12. Prokuratúra tak, ako je konštruovaná, nie je orgánom štátu, ktorý by vzhľadom k svojej pôsobnosti v rámci dozoru nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy v rozsahu ustanovenom zákonom (v komunálnych veciach), skutočne sama a priamo chránila práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb a právnických osôb. Prokuratúra nie je ani iným orgánom ochrany práva v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy. Prokuratúra nemá právomoc poskytovať ochranu dotknutým právam, ale rozhoduje o tom, či vznikne možnosť poskytnutia ochrany dotknutému právu zo strany iného orgánu alebo až súdu (rozhoduje o prístupe k súdu). V komunálnych veciach nemá osoba, ktorej práva boli dotknuté uznesením samosprávy priamy prístup k súdu, a teda jedinou možnosťou prístupu k súdu je prostredníctvom prokuratúry. Ak dôjde k nezákonnému vybaveniu podnetu odložením vo veci, v ktorej mohli byť dotknuté práva podávateľa a tento sa nevie inak dostať pod ochranu súdnej moci, dochádza k odopreniu prístupu k súdu.

13. Prokuratúra nevykonáva dozor len vo verejnom záujme, ale aj v prípade, ak mohli byť dotknuté práva podávateľa a v tejto časti, ak neexistuje iný prístup k poskytnutiu súdnej ochrany priamym úkonom dotknutej osoby, musí byť jej rozhodnutie preskúmateľné súdom (čl. 46 ods. 2 Ústavy). Dostupnosť súdnej ochrany zaručenej čl. 6 Dohovoru podľa právneho poriadku Slovenskej republiky týkajúca sa občianskych práv podlieha aj ochrane zaručenej čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Prokuratúra nespĺňa kritériá „nezávislého a nestranného tribunálu“ v zmysle kritérií ESJP, a preto nepreskúmaním

jej rozhodnutí orgánmi súdnej moci sa upiera právo zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Vychádzajúc z uvedeného je preto úlohou súdu zistiť, či rozhodnutie orgánu, zákonnosť ktorého má byť predmetom súdneho preskúmania je vzhľadom na jeho obsah spôsobilé týkať sa základných práv alebo slobôd. V prípade, ak súd zistí, že tomu tak je, takéto rozhodnutie nesmie byť vylúčené zo súdneho preskúmania.

14. Sťažovateľ ďalej poukázal na § 3 ods. 2 a § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre, pričom sformuloval nasledovné otázky:

I. Má prokuratúra postavenie orgánu verejnej správy?

II. Môže byť vybavením podnetu dotknuté právom alebo právom chránený záujem podávateľa?

III. Môže byť podnet vybavený nezákonným spôsobom?

IV. Má podávateľ podnetu právo na účinný prostriedok nápravy voči nezákonnému opatreniu prokurátora (nezákonné - nedôvodné odloženie podnetu) pred súdom?

15. Podľa názoru sťažovateľa prokurátor má postavenie orgánu verejnej správy, čo vyplýva z § 4 ods. a) SSP a § 2 zákona o prokuratúre. Z čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a § 3 ods. 2 a § 36a zákona o prokuratúre vyplýva, že podávateľ podnetu má právo alebo právom (zákonom) chránený záujem na vykonaní opatrení smerujúcich k odstráneniu porušenia zákonnosti (ochrany jeho práva), resp. prístup jeho veci k súdu. Ak sú splnené zákonné dôvody a podaný podnet je dôvodný, prokuratúra je povinná prijať prostriedok vedúci k ochrane dotknutého práva, obzvlášť v prípade (komunálne veci), keď je jediným legitimovaným subjektom na začatie konaní smerujúcich k odstráneniu nezákonnosti a podania prostriedkov vedúcich k ochrane dotknutého práva prokuratúra a prístupu k súdu. Prokuratúra neposkytuje v tejto veci právnu ochranu priamo, ale ako jediná je v postavení, že môže konanie vedúce k ochrane práv vyvolať.

16. Účelom článku 46 Ústavy je zaručiť každému prístup k súdnej ochrane, k súdu alebo inému orgánu právnej ochrany. Ak by samospráva nevyhovela protestu prokurátora a prokuratúra by podala žalobu, vzniká podávateľovi podnetu verejnú subjektívne právo zúčastniť sa súdneho konania ako subjekt konania (procesná subjektivita) a vykonávať priamo vplyv na priebeh súdneho konania a predkladať dôvody na priznanie ochrany jeho právu alebo právom chránenému záujmu (realizácia práva na spravodlivý súdny proces). Ak je jediným prostriedkom možnosti získať právnu ochranu prijatie prostriedku prokurátorského dozoru, tak pri splnení podmienok prokurátor musí iniciovať konanie na ochranu práv podávateľa podnetu. Nezákonným vybavením podnetu (odložením podnetu adresovaným podávateľovi) môže byť dotknuté právo, resp. právom chránený záujem podávateľa podnetu na prístup k súdu, a preto mal sťažovateľ za to, že odpoveďou na II. a III. otázku je „áno“. Vzhľadom na uvedené považoval opatrenie prokurátora, za spôsobilý predmet prieskumu. Právomoc správneho súdu poskytovať ochranu právam alebo právom chráneným záujmom je založená na princípe subsidiarity. Preto každá fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie svojho práva a právom chráneného záujmu, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorý je kompetenčne predsunutý pred uplatnenie právomoci správneho a následne ústavného súdu (podobne II. ÚS 148/02, IV. ÚS 78/04, I. ÚS 178/04, IV. ÚS 380/04). Ak pochybí prokuratúra sú len dve možnosti, a to požiadať o ochranu Ústavný súd alebo napadnúť nezákonnosť vybavenie podnetu prokurátora. V takejto situácii sa sťažovateľ domnieva, že možná ochrana poskytovaná správnymi súdmi predchádza ochrane zo strany Ústavného súdu.

17. V súlade s dôvodovou správou k SSP možno neprípustnú žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP vymedziť ako takú, ktorá smeruje proti (I) rozhodnutiu alebo opatreniu, či inému právnomu aktu alebo úkonu orgánu verejnej správy vylúčenému z prieskumu správnym súdom podľa § 7 SSP, (II) rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy, či inému právnomu aktu alebo úkonu, ktoré nebolo vydané v rámci výkonu pôsobnosti tohto orgánu v oblasti verejnej správy (pôjde napr. o akty občianskoprávnej povahy týkajúce sa majetku alebo pracovnoprávných vzťahov, kolektívneho vyjednávania atď.), (III) právnomu aktu osoby nemajúcej postavenie orgánu verejnej správy (napr. rozhodnutiu či inému právnomu aktu orgánov činných v trestnom konaní alebo právnym úkonom osôb súkromného práva). Správny súd si teda v danej veci nesprávne vyložil obsah aplikovanej právnej normy na zistený stav.

18. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV.

Posúdenie kasačným súdom

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

20. Kasačný súd sa v rámci posúdenia predmetnej veci zaoberal otázkou, či správny súd postupoval správne, keď vybavenie podnetu prokurátorom považoval za nespôsobilý predmet prieskumu, ak sa týka preskúmania uznesenia územnej samosprávy.

21. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na dikciu § 3 ods. 2 zákona o prokuratúre, podľa ktorej prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu. Konanie o samotnom prieskume v danom prípade upravuje § 26 zákona o prokuratúre a spôsob, akým prokurátor rozhodol, a teda odloženie podnetu, je upravené v § 36a ods. 3 zákona o prokuratúre.

22. Sám sťažovateľ v kasačnej sťažnosti argumentuje už skoršími rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 3Sžnč/1/2010 a 10Sžo/120/2015), ktoré vo svojom pôvodnom znení odkazovali na § 244 Občianskeho súdneho poriadku. Ďalej tiež uvádza, že sa zmenil procesný predpis na nový SSP. V tomto ohľade kasačný súd poukazuje na vyššie citované ustanovenie § 3 ods. 2 zákona o prokuratúre, ktoré aj naďalej rovnako vymedzuje pôsobnosť prokuratúry. Rovnako sa kasačný súd stotožňuje so závermi Najvyššieho súdu SR, uvedenými v rozhodnutí sp. zn. 10Sžo/120/2015, podľa ktorých pri vybavovaní podnetov podľa § 31 a nasl. zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, prokurátor preskúmava zákonosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov. Ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona, napr. môže podať návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, avšak nemá oprávnenie rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy v zmysle § 244 ods. 2 O.s.p. Preto prokuratúra pri vybavovaní podnetov nevystupuje v postavení orgánu verejnej správy ale v postavení orgánu ochrany práva, ktoré jej priznáva Čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky a § 2 a § 3 zákona č. 153/2001 Z.z.

23. Kasačný súd ďalej poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Sžo/46/2012, podľa ktorého: „V predmetnej veci sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že postupom súdu prvého stupňa mu bola odňatá možnosť vo verejnom procese konať pred zákonným súdom, pretože rozhodnutie žalovaného nemožno považovať za rozhodnutie správnych orgánov podliehajúcich súdному prieskumu v zmysle §§ 244 a nasl. O.s.p. V rámci trojdelenia štátnej moci na zákonodarnú, výkonnú a súdnu možno Prokuratúru spolu s Ochrancom práv, v rámci širšieho ponímania štátu a verejnej správy, zaradiť do moci súdnej, avšak s prihliadnutím na čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky ako i na znenie právnej normy ustanovenej v § 2 zákona o prokuratúre treba Prokuratúru považovať za štátny orgán s osobitným postavením - sui generis, ktorého postavenie ako i pôsobnosť upravuje osobitný právny predpis. Z uvedeného možno jednoznačne dospieť k záveru o tom, že prokuratúru nie je možné považovať za správny orgán, ktorého legálna definícia je obsiahnutá v ust. § 1 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok, podľa ktorého je správnym orgánom štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, s tým záverom, že rozhodnutie žalovaného vydané v trestnom konaní nemožno považovať za rozhodnutie vydané v správnom konaní podliehajúce prieskumnej právomoci správnych súdov podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom k uvedenému tým, že nie je daná právomoc správnych súdov a jedná sa o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, krajský súd postupoval správne, keď konanie podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.“

24. Odborná spisba sa k uvedenej problematike stavia rovnakým spôsobom, a síce že, ak má prokurátor podozrenie na porušovanie zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, je

výlučne na jeho uvážení, či pristúpi k podaniu protestu, alebo nie. Zároveň z uvedeného logicky vyplýva záver, že ak dôjde k podaniu návrhu na začatie konania o proteste prokurátora osoba, ktorá tento návrh podáva, nemôže požadovať začatie tohto konania. Začatie, alebo nezačatie konania o proteste prokurátora je, ako sme už spomenuli, na uvážení prokurátora...Oprávnenie prokurátora podať žalobu nazývanú aj prokurátorská žaloba, je prejavom oprávnenia prokurátora ochraňovať takýmto spôsobom zákonnosť. Dôležitým spoločným znakom všetkých prokurátorských žalôb definovaných v ust. § 45 SSP je možnosť využitia tejto právomoci prokurátorom až po neúspešnom vyčerpaní protestu prokurátora alebo upozornenia prokurátora tak, ako uvádza už citované uznesenie NS SR, Uvedené je prejavom zásady subsidiarity. Zatiaľ čo správna žaloba účastníka konania chráni subjektívne práva tejto osoby, správna žaloba prioritne chráni objektívne právo. Ochrana subjektívnych práv účastníka správneho konania je pri tejto žalobe až sekundárna, prípadne môže až úplne absentovať (Strémy, T., Popélyová, K., Ozoráková, L. Prokuratúra v podmienkach Európskej únie, Bratislava: C. H. Beck, 2021, s. 15 - 17).

25. Čo sa týka namietaného znemožnenia prístupu k súdu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR kasačný súd dáva do pozornosti sťažovateľa uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 84/97, ktorý sa s uvedenou problematikou vysporiadal nasledovne: „Obsahom základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky poskytovanú orgánom štátnej správy je umožniť každému reálny prístup k takémuto orgánu a tomu zodpovedajúca povinnosť tohto orgánu o veci konať tak, aby nedošlo k porušeniu ústavnoprocených princípov upravených v druhej hlave siedmom oddiele Ústavy Slovenskej republiky. Obsahom základného práva na inú právnu ochranu na inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorého sa v spojení s čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky možno domáhať len "v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú", nie je však povinnosť takéhoto orgánu vyhovieť návrhu účastníka konania na obnovu konania.“

26. Kasačný súd, poukazujúc na vyššie uvedené konštatuje, že správny súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami sťažovateľa, svoje závery formuloval zrozumiteľne a presvedčivo, pričom sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol také relevantné skutočnosti, ktorými by spochybnil vecnú správnosť rozsudku správneho súdu. Dospel preto k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietnuť.

27. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol tak, že neúspešnému sťažovateľovi ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

